

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w T. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Szcześniak

Protokolant sekr.sądowy Karol Kotoński

Po rozpoznaniu w dniu 23 grudnia 2015 r. w T..

przy udziale -

sprawy z powództwa małoletnich A. i M. rodzeństwa K.

działających przez matkę M. K. (1)

przeciwko A. K. (1)

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego A. K. (1) alimenty na rzecz małoletnich A. i M. rodzeństwa K. w miejsce ustalonych w kwocie 800 zł miesięcznie dla mał. A. i 600 zł miesięcznie dla mał. M. na mocy wyroku z dnia 27.03.2013r. w sprawie (...) Sądu Okręgowego w T., w kwocie obecnie po:

a) 950 zł (dziewięćset pięćdziesiąt) miesięcznie dla mał. A.,

b) 750 zł (siedemset pięćdziesiąt) miesięcznie dla mał. M.,

to jest łącznie 1.700 zł (jeden tysiąc siedemset) miesięcznie poczynając od dnia 01.01.2016r., oraz tytułem dopłaty do alimentów wpłaconych za czas 12.05.2015r. – 31.12.2015r. kwoty po 150 zł (sto pięćdziesiąt) miesięcznie dla każdego z małoletnich, płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca, do rąk matki małoletnich M. K. (1), z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności,

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nakazuje pobrać od pozwanego A. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w T. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu części kosztów sądowych, od których zapłaty zwolniona była strona powodowa, a w pozostałym zakresie kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w T.;

IV. oddalić wniosek pozwanego o zasądzenie zwrotu kosztów procesu od małoletnich A. i M. rodzeństwa K.,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III RC 491/15

UZASADNIENIE

M. K. (1) działając w imieniu małoletnich: A. i M. rodzeństwa K., w dniu 12.05.2015r. wniosła pozew przeciwko A. K. (1), domagając się – po sprecyzowaniu stanowiska w piśmie z dnia 20.05.2015r. (k. 20-21) – podwyższenia alimentów od dnia wniesienia sprawy:

a) dla A. z kwoty 800zł miesięcznie do kwoty 1 000zł miesięcznie,

b) dla M. z kwoty 600zł miesięcznie do kwoty 800zł miesięcznie,

tj. z kwoty łącznie 1 400zł miesięcznie do kwoty łącznie po 1 800zł miesięcznie, wskazując m.in., iż od czasu zakończenia poprzedniej sprawy o alimenty nastąpił wzrost kosztów utrzymania dzieci, natomiast pozwany od kilku lat pracuje w Szwecji i jego sytuacja materialna pozwala na płacenie kwot dochodzonych w pozwie (k. 1a-18).

Pozwany A. K. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując m.in., że oprócz alimentów finansuje inne wydatki na utrzymanie dzieci, a z dochodów za pracę ponosi wydatki związane ze swoim utrzymaniem za granicą i nie jest w stanie płacić wyższych alimentów (k.38-58).

Sąd ustalił następuje

Sąd Okręgowy w T. na mocy wyroku z dnia 27 marca 2013r. w sprawie (...) rozwiązał przez rozwód małżeństwo rodziców małoletnich M. K. (1) i A. K. (1) oraz zasądził od A. K. (1) alimenty na rzecz:

a) małoletniej A. K. (2) ur. (...) – w kwocie 800zł miesięcznie,

b) małoletniego M. K. (2) ur. (...) – w kwocie 600zł miesięcznie,

tj. łącznie 1 400zł miesięcznie, które powinny być płatne z góry do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletnich, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności.

Wówczas matka dzieci M. K. (1) mieszkała z dziećmi w G. przy ul. (...) w domu, który razem z mężem budowała od 2010r. Pracowała w Wojewódzkim Szpitalu (...) w T. na stanowisku starszej pielęgniarki w oparciu o umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony. Jej średnie miesięczne wynagrodzenia za okres od 1 września 2012r. do 28 lutego 2013r. wynosiło 3 234,78 zł brutto. We wrześniu 2012r. zaciągnęła pożyczkę z Pracowniczej Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej przy (...) T. w kwocie 4 000 zł i spłacała ją w miesięcznych ratach po 266,67 zł plus 30 zł tytułem składki. Po uwzględnieniu wszystkich potrąceń otrzymywała ok. 2000 zł miesięcznie.

M. K. (1) posiadała samochód marki P. i wydawała 700 zł na benzynę. Opłacała TV – 56 zł miesięcznie, prąd – 800 zł za okres letni, kupowała opał (5 ton tzw. ekogroszku) a 1 tona kosztowała 850 zł.

Małoletni M. miał 7 lat, był alergikiem, miał astmę i wymagał leczenia, oraz inhalacji. Był leczony w ramach NFZ. Chodził do przedszkola. Opłata za przedszkole wynosiła 260 zł miesięcznie. Chodził też na basen i na lekcje języka angielskiego. Opłata za basen wynosiła 100 zł miesięcznie, 100 zł miesięcznie wynosiła opłata za lekcje języka angielskiego.

Małoletnia A. miała 11 lat i chodziła do szkoły terapeutycznej z powodu dysleksji. Była pod opieką poradni psychologicznej. Uczęszczała na dodatkowe lekcje języka angielskiego które kosztowały 300 zł miesięcznie.

A. K. (1) miał 43 lata, posiadał wykształcenie zawodowe, był malarzem. Przebywał za granicą w Szwecji i pracował w firmie budowlanej. Zarabiał miesięcznie 10 000 koron szwedzkich, czyli ok. 8000 zł. Do Polski przyjeżdżał raz w miesiącu, na tydzień lub na dwa tygodnie. Przyjazdy do Polski kosztowały 3 000 koron, bilet lotniczy w jedną stronę kosztował 1300 koron. Gdy przyjeżdżał do Polski to kupował, np. telewizor, wyżywienie na święta, prezenty.

Początkowo wynagrodzenie A. K. (1) wpływało na wspólne konto pozwanego i matki dzieci. W październiku 2012r. pozwany założył osobne konto dla siebie. Później pozwany przesyłał 1200 zł miesięcznie plus kwotę na opłatę kredytu wziętego na budowę domu. Rata wynosiła 1800 zł miesięcznie. Kredyt został zaciągnięty w kwocie ok. 300 000 zł w Banku (...) na 30 lat. Rodzice mieli też przyznane w Szwecji świadczenia na dzieci w wysokości 2250 koron szwedzkich miesięcznie. Pozwany interesował się dziećmi, rozmawiał z nimi przez komunikator internetowy S., kupował im prezenty. Gdy był w Polsce to spędzał czas z dziećmi.

(dowód: akta sprawy (...) SO w T. k.2-29,36-57,74-86)

Obecnie matka dzieci M. K. (1) nadal mieszka razem z dziećmi w G. przy ul. (...). W dalszym ciągu pracuje jako starsza pielęgniarka. Od 19 marca 2015r. do 16 września 2015r. przez 6 miesięcy przebywała na zwolnieniu lekarskim, miała wstawiany implant w odcinku lędźwiowym kręgosłupa.

Jej wynagrodzenie wynosiło :

w marcu 2015r. – 3148,31 zł brutto, tj. netto – 2332,33 zł,

w kwietniu 2015r. – 2414,80 zł brutto, tj. netto – 2024,79 zł,

w maju 2015r. – (...),04 brutto, tj. netto – 2104,04 zł,

w czerwcu 2015r. – 2414,81 zł brutto, tj. netto – 2046,81 zł,

w lipcu 2015r. – 2485,03 zł brutto, tj. netto – 2104,03 zł,

w sierpniu 2485,04 zł brutto, tj. netto – 2104,04 zł.

M. K. (1) poza współwłasnością posesji w G. przy ul. (...) nie jest właścicielką innych nieruchomości.

Od października 2015r. jest ze swoim ojcem współwłaścicielką samochodu marki F. (...) rocznik 2002. Kredyt na zakup samochodu wzięli jej rodzice, a M. K. (1) będzie go spłacać. Pierwsze dwie raty kredytu zapłacili rodzice w ramach prezentu dla niej. M. K. (1) będzie spłacać kredyt od stycznia 2016r. w ratach po 280 zł miesięcznie. Kredyt wynosił 7 000 zł i został wzięty na 3 lata. Samochód F. (...) kosztował 7 400 zł. M. K. (1) nie posiada oszczędności. Natomiast obecnie samochód P. ma uszkodzony silnik.

M. K. (1) ponosi opłaty za prąd 245 zł miesięcznie, za wodę nie płaci bo ma swoją wodę, korzysta z (...), ale obecnie bez opłat bo zakupiła Cyfrowy P. i w promocji przez 6 miesięcy do kwietnia 2016r. nie płaci abonamentu, który później będzie wynosił 60 zł miesięcznie. Zimą kupuje opał tj. 4-5 ton tzw. ekogroszku w cenie po 750 zł za tonę. W pakiecie za 3 telefony komórkowe, tj. dla M. K. (1) i dzieci oraz za internet bezprzewodowy do komputera, z którego korzysta M. K. (1) i jej dzieci oraz internet bezprzewodowy w tablecie u córki, płaci łącznie 260 zł miesięcznie.

M. K. (1) ma partnera. (...) nie mieszka razem z nią i dziećmi, ale czasami nocuje u M. K. (1).

Małoletnia A. leczy się na otyłość oraz korzysta z wizyt u psychiatry i u psychologa. Zdarza się, że małeletni M. też jeździ do psychologa. Małoletnia A. powinna być na diecie niskokalorycznej. Ta dieta wymaga świeżych warzyw i owoców.

Małoletnia A. w okresie od 01 października 2014r. do 10 października 2014r. przebywała w Szpitalu (...) (...) w T. z rozpoznaniem zapalenia osierdzia. W okresie od 11 marca 2015r. do 13 marca (...). również przebywała w tym szpitalu. Wówczas rozpoznano u małeletniej otyłość, insulinooporność, zaburzenia emocjonalne oraz stan po zapaleniu osierdzia.

W okresie od 29 sierpnia 2015r. do 25 września 2015r. małeletnia była na leczeniu sanatoryjnym w K. w ramach NFZ.

Na leki dla córki A. matka wydaje średnio ok. 100 zł miesięcznie. Małeletni M. nie przyjmuje leków na stałe.

Co do zakupu odzieży to w ostatnim okresie matka kupiła synowi strój sportowy za 70 zł, wcześniej kupiła jemu bieliznę termoaktywną za ok. 50 zł, w listopadzie kupiła synowi kurtkę zimową. Praktycznie co miesiąc kupuje dzieciom coś z odzieży.

Zdarza się, że matka kupuje dzieciom pomoce naukowe za ok. 250 zł – 300 zł miesięcznie (bloki, zeszyty, gumki, długopisy, farby). Podręczniki dla dzieci kupuje raz w roku. Ostatnio gdy kupowała podręczniki dla córki to wydała na nie 300 zł, a na podręczniki dla syna wydała ponad 300 zł.

Na dojazdy dzieci do szkoły wydaje łącznie ok. 300 zł miesięcznie za paliwo bo zawozi dzieci do szkoły samochodem .

Za zajęcia syna z piłki nożnej płaci 100 zł miesięcznie, a za zajęcia z języka angielskiego płaci ok. 200 zł miesięcznie.

Od września 2015r. małoletnia A. nie miała korepetycji. Matka planuje aby w ferie w 2016r. rozpoczęła korepetycje z matematyki.

Matka małoletnich szacuje, że miesięcznie dla dzieci wydaje:

na wyżywienie – 1000 zł

na odzież – 600 zł,

pomoce naukowe – 300zł

na koszty bieżącego leczenia – 600 zł (w tym koszty dojazdów na wizyty),

na środki higieny osobistej – 300 zł,

na dojazdy do szkoły – 300 zł,

koszty dodatkowe – 200 zł.

Matka dzieci nie liczyła ile wydaje na swoje wyżywienie i na odzież dla siebie.

(okoliczności bezsporne k. 2-6)

(dowód: zeznania matki małoletnich M. K. (1) k. 97-99,

dokumentacja medyczna dot. małoletniej A. K. (2) k. 9-18,

zaświadczenie o wysokości dochodów M. K. (1) k.43-44

decyzja dot. świadczeń rodzinnych k. 67,

pisma (...) (...) T. k. 85- 86)

Ojciec dzieci A. K. (1) liczy obecnie 46 lat jest stolarzem i nadal pracuje i przebywa w Szwecji.

Pozwany otrzymał wynagrodzenie netto w koronach szwedzkich ((...)):

za okres od 1 stycznia 2015r. do 31 stycznia 2015r. - 15 847

za okres od 1 lutego 2015r. do 28 lutego 2015r. - 19 314

za okres od 1 marca 2015r. do 31 marca 2015r. - 17 817

za okres od 1 kwietnia 2015r. do 30 kwietnia 2015r. - 17 306

za okres od 1 maja 2015r. do 31 maja 2015r. - 18 693

za okres od 1 czerwca 2015r. do 30 czerwca 2015r. – 20 592.

Różnice w wynagrodzeniu pozwanego wynikają z tego, że to ile czasu faktycznie pozwany przepracuje zależy od warunków pogodowych. Pozwany pracuje na budowie. Gdy nie wykonuje pracy to ma zwykłą stawkę godzinową, a gdy pracuje to ma stawkę godzinową za akord.

Za okres od 1 stycznia 2015r. do 30 czerwca 2015r. powód zarabiał średnio ok. 18 260 koron szwedzkich netto miesięcznie.

Po przeliczeniu na złotówki pensja pozwanego za okres od 1 stycznia 2015r. do 30 czerwca 2015r. wynosiła ok. 7 000 zł – 9000 zł netto miesięcznie.

Przebywając w Szwecji pozwany ponosi koszty swojego utrzymania:

za mieszkanie ok. 1.350zł miesięcznie

koszty dojazdu do pracy i utrzymania auta ok. 1.500zł miesięcznie

wyżywienie ok. 500zł miesięcznie

zakup odzieży i obuwia ok. 400zł miesięcznie

zakup artykułów higienicznych i kosmetycznych ok. 100zł miesięcznie

za telefon i internet łącznie ok. 1.200zł miesięcznie.

Pozwany do Polski przyjeżdża średnio raz na dwa miesiące, na tydzień-półtora tygodnia. Gdy pozwany jest w Polsce to przebywa w domu w G.. Dom ma 155 m² powierzchni użytkowej. Jest 5 pokoi i salon. Działka ma ok. 3000 m². Działka została kupiona ok. 2009r. za ok. 46 000 zł. Na tej działce w 2010r. matka dzieci i pozwany zakończyli budowę domu. Na budowę domu wzięli razem kredyt w wysokości 320 000 zł. Oprócz tego pozwany ze swoich pieniędzy zainwestował w budowę domu ok. 100 000 zł.

M. K. (1) i pozwany są współwłaścicielami samochodu V. (...), rok produkcji 1996r. Samochód był kupiony w 2004r. Z tego samochodu korzystał pozwany, ale gdy w 2014r. skończyły się badania techniczne, to pozwany nie ubiegał się o kolejne badania. Uważa, że auto trzeba zezłomować.

Pozwany nie ma oszczędności. Zamierza na stałe pracować w Szwecji i chce tam zamieszkać. Czeką na zakończenie sprawy o podział majątku wspólnego. Pozwany chce kupić mieszkanie w Polsce do którego przyjeżdżałby ze Szwecji i miałby gdzie spotkać się z dziećmi.

Pozwany alimenty na rzecz dzieci płaci dobrowolnie. Na rzecz dzieci pobiera w Szwecji zasiłki rodzinne oraz dodatek dla rodzin wielodzietnych. Łącznie jest to 2 250 koron szwedzkich miesięcznie.

Kwotę tę pozwany stara się przeznaczać na dzieci. Robi dla nich zakupy. W wakacje 2015r. w Szwecji był z dziećmi dwa tygodnie w Grecji. Wyjazd kosztował ok. 13 000 zł.

Oprócz przekazywanej kwoty alimentów, pozwany w październiku 2014r. kupił synowi klocki LEGO za ok. 450 zł, a córce dał 200 zł.

Po powrocie z Grecji w wakacje 2015r. kupił dzieciom po jednej parze butów w cenie po ok. 200 zł za parę.

Co do zakupów dla dzieci przed majem 2015r. to 2 lata temu pozwany kupił m.in. łóżko dla córki za 1000 zł. Na Święta Bożego Narodzenia w 2014r. dla syna kupił konsolę do gier P. S. oraz gry za łączną kwotę 2500 zł.

Natomiast co do opłat za dom w G., to pozwany zapłacił podatek rolny (4 raty) łącznie 500 zł. Ponadto opłacił wywóz odpadów za okres od września do grudnia 2015r. – 166 zł.

W ramach wniosku w sprawie o podziału majątku wspólnego M. K. (1) wnosi o przyznanie jej własności domu w G. z przejęciem przez nią całości kredytu wynoszącego obecnie ok. 290 000 zł i dokonaniem spłaty męża kwotą 60 000 zł w ratach płatnych przez 2-3 lata.

Pozwany nadal spłaca kredyt hipoteczny i płaci całą ratę kredytu, która wynosi ok. 1400 – 1500 zł miesięcznie.

(okoliczności bezsporne k. 32,38-42,48,53-58,64,81,83-84)

(dowód: zeznania A. K. (1) k. 94-97,

decyzja dot. świadczeń rodzinnych k. 67 i 73,

dokumenty dot. wynagrodzenia pozwanego k. 67a-72,

pisma (...) (...) T. k. 85-86)

Sąd zważył co następuje

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie zeznań stron procesu, które uznano za wiarygodne gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie w stosownych dokumentach zebranych w sprawie. Ustalenia poczyniono również na podstawie dokumentów urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie oraz przytoczone w ramach informacyjnego wysłuchania stron, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

W myśl art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

W przypadku powództwa o podwyższenie alimentów przez „zmianę stosunków” rozumieć należy zmianę przesłanek wymienionych w art. 133 § 1 i art. 135 kro określających wysokość alimentów, tj. istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentów lub istotne zwiększenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Zgodnie z powołanymi przepisami art. 133 § 1 i art. 135 kro kwota alimentów należnych dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie a nie posiada majątku przynoszącego dochód, zależy od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości każdego z ich rodziców, albowiem obowiązek alimentacyjny spoczywa w odpowiednich częściach na obojgu rodzicach, stosownie do ich aktualnych możliwości finansowych.

Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem jego córki A. i syna M. w postaci: zakupu żywienia, ubioru, leków, podręczników i przyborów szkolnych, części opłat mieszkaniowych za mieszkanie w którym przebywają, oraz innych wydatków niezbędnych do ich prawidłowego rozwoju i wychowania.

Stosownie do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uchwale z dnia 9 listopada 1994r., sygn. akt III CZP 138/94, podstawą obliczenia wysokości alimentów jest dochód netto (a nie brutto) zobowiązanego (OSNC Nr 3/1995, poz.43, glosy aprobujące Tadeusz Smoczyński OSP Nr 9/1995, poz.194, oraz Zdzisław Krzemiński „Monitor Prawniczy” Nr 4/1995, str.113).

W ocenie Sąd od chwili prawomocnego zakończenia sprawy rozwodowej i orzekania w przedmiocie alimentów doszło do istotnej zmiany stosunków, o której mowa w art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Upływ czasu od zakończenia poprzedniej sprawy o alimenty wskazuje, że doszło do wzrostu zakresu usprawiedliwionych potrzeb związanych z utrzymaniem małoletnich powodów, przy czym dotychczasowa kwota alimentów po 800zł miesięcznie na rzecz małoletniej A. i po 600 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M., tj. łącznie 1400 zł została przyznana w marcu 2013r. w wyroku o rozwód.

Obecnie dzieci są starsze. M. nie uczęszcza już do przedszkola, chodzi do szkoły. Natomiast małoletnia A. jest nastolatką, zaczęła też chorować. Stwierdzono u niej otyłość, insulinooporność i zaburzenia emocjonalne, w 2014r. miała zapalenie osierdzia. Nadal też musi korzystać z wizyt u psychiatry i u psychologa, musi też mieć odpowiednią dietę gdzie przeważają warzywa i owoce. Musi też brać leki na stałe. Należy przy tym zaznaczyć, że matka małoletnich nie obliczała faktycznych wydatków na utrzymanie dzieci, a podawała szacowaną wartość tych wydatków.

Ponadto określając wysokość alimentów dla małoletnich powodów sąd wziął pod uwagę aktualny zakres możliwości zarobkowych pozwanego, który w chwili obecnej wynosi od ok. 7.000zł do 9.000zł netto miesięcznie i jest wyższy niż w czasie sprawy o rozwód.

Przy ustalaniu wysokości alimentów uwzględniono też wysokość zasiłku rodzinnego pobieranego w Szwecji przez ojca małoletnich (por. uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r., III CZP 91/86, OSNIC 4/1988, poz.42, teza XI).

Analiza materiału procesowego zgromadzonego w niniejszej sprawie prowadzi do wniosku, że obecnie w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego znajduje się płacenie po 950zł miesięcznie alimentów dla córki A. i po 750zł miesięcznie na rzecz syna M., to jest łącznie 1700zł miesięcznie, tytułem finansowania części usprawiedliwionych wydatków związanych z ich utrzymaniem.

W ocenie Sądu, w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych nie mieściła się jednak kwota z tytułu alimentów powyżej łącznej kwoty 1700 zł miesięcznie na rzecz małoletnich. Do usprawiedliwionych wydatków po stronie pozwanego, które obniżają jego możliwości finansowe, należy zaliczyć przedstawione przez pozwanego koszty jego utrzymania, a także opłaty, w tym raty kredytu hipotecznego wziętego na budowę domu w G., w którym obecnie mieszka M. K. (1) z małoletnimi powodami.

Ponieważ pozwany płacił w toku procesu po 800zł miesięcznie z tytułu alimentów na rzecz małoletniej A. i po 600 zł na rzecz małoletniego M., to należało zasądzić kwotę 950 zł miesięcznie na rzecz małoletniej A. i kwotę 750 zł na rzecz małoletniego M. od 01 stycznia 2016 r. oraz dopłatę po 150zł miesięcznie dla każdego z małoletnich za czas od 12 maja 2015r. do 31 grudnia 2015 r.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji, oddalając w pozostałym zakresie powództwo jako niezasadne.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o zasądzenie od strony powodowej zwrotu kosztów procesu na podstawie art. 102 kpc, mając na uwadze, że jedynym dochodem małoletnich są alimenty i sfinansowanie zwrotu części kosztów procesu odbyłoby się z alimentów czyli ze środków przeznaczonych na utrzymanie dzieci.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) w związku z art. 98 kpc w części dotyczącej pozwanego, a na mocy art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.) w pozostałym zakresie.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.